

Nejvyšší soud

2 NZO 5013/2022

prostřednictvím

Obvodního soudu
pro Prahu 1

ke sp. zn. 8 T 40/2017

Podle § 265d odst. 1 písm. a) trestního řádu a ve lhůtě uvedené v § 265e odst. 1 trestního řádu podávám v neprospěch obviněných

JUDr. J. S., nar. ***, trvale bytem ***,

Ing. K. P., MBA, nar. ***, trvale bytem ***,

dovolání

proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2022 sp. zn. 5 To 164/2022, kterým bylo podle § 256 trestního řádu zamítnuto odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17. 1. 2022 sp. zn. 8 T 40/2017, jímž byli obvinění zproštěni obžaloby,

a to z důvodu uvedeného v § 265b odst. 1 písm. m) trestního řádu s odkazem na dovolací důvody podle § 265b odst. 1 písm. g) a h) trestního řádu, neboť napadeným usnesením bylo rozhodnuto o zamítnutí řádného opravného prostředku proti rozsudku uvedenému v § 265a odst. 2 písm. b) trestního řádu, přestože v řízení mu předcházejícím rozhodná skutková zjištění, která jsou určující pro naplnění znaků trestného činu, byla ve zjevném rozporu s obsahem provedených důkazů a rozhodnutí soudu prvního stupně spočívalo na nesprávném právním posouzení skutku a jiném nesprávném hmotně právním posouzení.

Odůvodnění:

I.

1. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17. 1. 2022 sp. zn. 8 T 40/2017 (dále též „rozsudek ze dne 17. 1. 2022“) byli obvinění JUDr. J. S. a Ing. K. P., MBA, podle § 226 písm. b) trestního řádu zproštěni obžaloby pro skutek spočívající v tom, že

„obv. JUDr. S., člen představenstva a náměstek generálního ředitele E. g. a p. s., a.s., se sídlem *** (dále jen „E.“), v průběhu dubna roku 2010 na svém pracovišti v sídle E., případně i jinde, v rámci přípravy materiálu pro zasedání dozorčí rady E., které se mělo konat dne 22. 4. 2010 a na kterém mělo být mimo jiné projednáno schválení příslibu pojištění exportního odběratelského úvěru Č. e. b., a.s., IČ ***, na financování dodávek společnosti I. G., a.s., IČ ***, pro společnost P. S. C. J. S. C. za účelem

výstavby cementárny ve Vietnamské socialistické republice, v úmyslu dosáhnout schválení příslibu pojištění dozorčí radou, umožňujícího následné uzavření pojistné smlouvy, ignoroval informace o negativním vývoji trhu s cementem ve Vietnamské socialistické republice, o nedostatku vlastních finančních zdrojů investora, tedy společnosti P. S. C. J. S. C., a jejích akcionářů, a o nedostatečných podkladech pro hodnocení a dokončení analýzy projektu výstavby a provozování předmětné cementárny ze strany E., a v připravovaném materiálu pro dozorčí radu E. takové informace odstranil nebo zmírnil, přičemž obv. Ing. P., předseda představenstva a generální ředitel E., následně dne 21. 4. 2010 na svém pracovišti v sídle E., také v úmyslu dosáhnout schválení příslibu pojištění umožňujícího následné uzavření pojistné smlouvy, přijal úpravy uvedeného materiálu navržené obv. JUDr. S., přestože mu také byly známe výše uvedené negativní informace, a materiál téhož dne předložil členům dozorčí rady E. jako podklad pro její zasedání dne 22. 4. 2010.

Na zasedání dozorčí rady E. dne 22. 4. 2010 pak obvinění Ing. P. a JUDr. S. informovali členy dozorčí rady, že představenstvo E. schválilo uzavření pojistného příslibu s řadou odkládacích podmínek pro uzavření pojistné smlouvy a doporučili dozorčí radě příslib schválit s tím, že struktura financování a zajištění projektu bude po naplnění všech odkládacích podmínek splňovat předpoklady pro splácení úvěru, přičemž obv. JUDr. S. za jednu z klíčových odkládacích podmínek označil vložení dostatečných vlastních prostředků ze strany zahraničního investora a obv. Ing. P. uvedl, že dozorčí rada bude průběžně informována o plnění odkládacích podmínek. Následně dozorčí rada na základě předloženého materiálu a informací sdělených obviněnými schválila návrh představenstva na uzavření příslibu pojištění úvěru za podmínek a při zajištění uvedených v pojistném rozhodnutí dozorčí rady ze dne 22. 4. 2010, které podepsali předseda dozorčí rady a oba obvinění. V tomto rozhodnutí jsou jako odkládací podmínky uvedeny mimo jiné vložení dalších vlastních zdrojů dlužníka v rozsahu 20 mil. EUR, z toho 25% před prvním čerpáním úvěru, jejichž vložení má být zajištěno buď bonitou vkladatele přijatelného pro financující banku i E., nebo od vkladatele, který poskytne adekvátní ručení, resp. bankovní instrument, dalšími stanovenými odkládacími podmínkami bylo interní analytické zhodnocení vkladatele uvedených dalších vlastních zdrojů s pozitivním výsledkem a předložení dokumentů pro dokončení analýzy s tím, že představenstvo si vyhradilo právo doplnit či pozměnit podmínky pojistného příslibu po obdržení a prostudování všech požadovaných podkladů v návaznosti na dokončení analýzy obchodního případu.

Společnost P. S. C. J. S. C. dne 24. 5. 2010 odstoupila od jednání s Č. e. b., a.s. a začala jednat o poskytnutí úvěru na realizaci projektu cementárny s P. bankou a.s., IČ ***, která také požádala E. o jeho pojištění. Dne 7. 6. 2010 na zasedání představenstva E. obv. JUDr. S. předložil představenstvu k projednání návrh na dodatek k výše uvedenému pojistnému rozhodnutí ze dne 22. 4. 2010, a to z důvodu převzetí financování projektu P. bankou a.s., přičemž mimo jiné uvedl, že oproti původnímu rozhodnutí nedochází v podstatě k jiným změnám než těm, které se váží na změnu banky a změnu rozsahu financování, analýza případu bude dokončena a vstup do smluvního závazku bude podmíněn jejím výsledkem. Představenstvo poté jeho návrh schválilo mimo jiné s tím, že z pojistného příslibu vyplývá, že po dokončení analýzy může E. přidat další odkládací podmínky, a uložilo předsedovi představenstva obv. Ing. P. předložit změnu pojistného rozhodnutí ke schválení dozorčí radě.

Na zasedání dne 24. 6. 2010 dozorčí rada E. na základě návrhu představenstva a materiálu, na jehož zpracování se podílel obv. JUDr. S. a dozorčí radě ho předložil obv. Ing. P., schválila změnu pojistného rozhodnutí ze dne 22. 4. 2010, kterou podepsali místopředseda dozorčí rady a oba obvinění, podle níž mimo jiné odkládací podmínky původně stanovené pro Českou exportní banku, a.s. zůstávají v platnosti i pro P. banku a.s., včetně požadavku na vložení dalších vlastních zdrojů v rozsahu 20 mil. EUR, interního analytického zhodnocení společnosti C. L. S. Co. Ltd. jako vkladatele uvedených dalších vlastních zdrojů s pozitivním výsledkem, dále požadavku, že financující banka bude mít právo k odprodeji 51% akcií dlužníka v případě, že nedojde ke splnění stanovených podmínek, a že budou předloženy podklady pro dokončení analýzy, opět s tím, že představenstvo si vyhradilo právo doplnit či pozměnit podmínky pojistného příslibu a zajišťovací instrumenty po obdržení a prostudování všech požadovaných podkladů v návaznosti na dokončení analýzy obchodního případu, přičemž dozorčí rada zmocnila představenstvo ke sjednání pojistné smlouvy za předpokladu splnění podmínek stanovených ve smlouvě o příslibu pojištění, uzavřené na základě takto změněného pojistného rozhodnutí. Dne 14. 7. 2010 pak obvinění Ing. P. a JUDr. S. na základě uvedeného zmocnění uzavřeli za E. smlouvu o příslibu pojištění s P. bankou a.s., podle níž mimo jiné bude pojistná smlouva uzavřena, pokud P. banka a.s. doloží E. splnění shodných podmínek, jaké byly stanoveny ve změněném pojistném rozhodnutí, a E. jejich splnění akceptuje jako uspokojivé.

Dne 25. 8. 2010 představenstvo E. na zasedání svolaném k vyhodnocení splnění odkládacích podmínek stanovených ve výše uvedeném příslibu pojištění za účasti obviněných Ing. P. a JUDr. S. projednalo splnění odkládacích podmínek a hlasy všech přítomných souhlasilo s uzavřením pojistné smlouvy, přestože ve skutečnosti nebyly všechny stanovené odkládací podmínky splněny, konkrétně nebyl splněn požadavek na vložení dalších vlastních zdrojů dlužníka v rozsahu 20 mil. EUR, který byl nahrazen ručením společností C. L. S. Co. Ltd., jejíž analytické zhodnocení ze strany E. i P. banky a.s. však nebylo pozitivní, nebyl splněn požadavek na právo financující banky k odprodeji 51 % akcií dlužníka v případě, že nedojde ke splnění stanovených podmínek, ani požadavek na předložení podkladů pro dokončení analýzy, které v důsledku toho nebyla nikdy dokončena. Představenstvo E. za účasti obviněných souhlasilo s uzavřením pojistné smlouvy, přestože nebyla dokončena analýza projektu a jeho členům byly známé informace o nedostatečných vlastních zdrojích dlužníka, nedostatečných zárukách za vložení dalších vlastních zdrojů v průběhu realizace projektu, o pochybnostech ohledně vymahatelnosti sjednaných zástavních práv a o špatné situaci na trhu s cementem ve Vietnamu, přičemž spoléhalo pouze na ústně deklarovanou politickou podporu projektu ze strany představitelů Vietnamské socialistické republiky. Dne 6. 9. 2010 obv. JUDr. S. za E. zaslal P. bance a.s. návrh pojistné smlouvy a vyjádření k plnění odkládacích podmínek, přičemž jí mimo jiné sdělil, že odkládací podmínku spočívající v právu P. banky a.s. k odprodeji 51 % akcií dlužníka při nesplnění podmínek E. považuje za splněnou jejím nahrazením alternativními sankcemi. Na zasedání dozorčí rady E. dne 9. 9. 2010 pak obv. Ing. P. informoval dozorčí radu o splnění odkládacích podmínek pro pojištění předmětného projektu. Pojistná smlouva pro pojištění vývozního odběratelského úvěru proti riziku nezaplacení č. 107008324 byla mezi P. bankou a.s. a E. uzavřena dne 23. 11. 2010, přičemž za E. ji podepsali obvinění Ing. P. a JUDr. S., a dne 26. 11. 2010 P. banka a.s. zahájila čerpání úvěru, z něhož bylo postupně až do konečného zastavení čerpání a nahlášení pojistné události v listopadu roku 2013 vyčerpáno celkem 30.169.555,72 EUR, avšak dlužník neuhradil žádnou ze stanovených splátek.

Obvinění tak svým jednáním porušili povinnost opatrovat majetek E., která jim jako členům jejího představenstva a vedoucím zaměstnancům vyplývala především z § 194 odst. 5 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož jsou členové představenstva povinni vykonávat svoji působnost s péčí řádného hospodáře, dále z § 301 písm. d) zákona č. 262/2006 Sb., zákoník práce, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož je základní povinností zaměstnanců řádně hospodařit s prostředky svěřenými jim zaměstnavatelem, střežit a ochraňovat majetek zaměstnavatele před poškozením, ztrátou, zničením a zneužitím a nejednat v rozporu s oprávněnými zájmy zaměstnavatele, z § 302 písm. g) stejného zákona, podle něhož jsou vedoucí pracovníci povinni zabezpečovat opatření k ochraně majetku zaměstnavatele, a také z § 15 odst. 1 stanov E., podle něhož jsou členové představenstva povinni vykonávat svoji působnost s péčí řádného hospodáře v souladu s již uvedeným § 194 odst. 5 zákona č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník, ve znění pozdějších předpisů, protože věděli, že v důsledku jejich výše popsaného jednání může vzniknout E. povinnost hradit pojistné plnění, přesto však ve svém jednání bez ohledu na takový následek pokračovali, a způsobili tak E. škodu ve výši nejméně 73.698.079,- Kč, což je částka, kterou již E. ke dni 31. 3. 2016 uhradil P. bance a.s. na pojistném plnění, snižená o poměrnou část odpovídající pojistnému, které bylo E. uhrazeno z pojištěného úvěru, přičemž celková škoda, která v důsledku jejich jednání E. vznikla a postupně v budoucnu ještě vznikne, bude činit celkem nejméně 14.030.872,42 EUR, tedy podle kurzu platného ke dni 12. 4. 2017 nejméně 374.554.139 Kč,

ve kterém státní zástupce shledával zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 3 trestního zákoníku.

2. Výrokem podle § 229 odst. 3 trestního řádu byla poškozená společnost E. a.s., IČ 45279314, se sídlem ***, s náhradou škody odkázána na řízení ve věcech občanskoprávních.

3. Odvolání státního zástupce podané proti uvedenému rozsudku v neprospěch obou obviněných bylo usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2022 sp. zn. 5 To 164/2022 podle § 256 trestního řádu zamítnuto jako nedůvodné.

II.

4. Městský soud v Praze ve věci rozhodoval již potřetí. Předchozí dva zprošťující rozsudky prvoinstančního soudu byly na podkladě odvolání státního zástupce v neprospěch obviněných zrušeny a věc byla vrácena soudu prvního stupně k novému rozhodnutí. V nyní napadeném usnesení pojal odvolací soud svoji argumentaci velmi obecně. Sice poukázal na doplněné dokazování v rámci veřejného zasedání, avšak hodnocení provedených listin již nezakomponoval do ucelenějšího komplexního hodnocení věci. Dále jen stručně shrnul, že se prvoinstanční soud otázkou péče řádného hospodáře ze strany obviněných ve vztahu k odkládacím podmínkám zabýval, jak mu v předcházejícím řízení uložil. Poukázal pak na to, že byť by s hodnocením konkrétního důkazu nesouhlasil, nepřísluší mu, aby udělal pokyny, k jakým závěrům má prvoinstanční soud dojít při hodnocení důkazů. Většinu odvolacích námitek měl také za opakování argumentů obžaloby. Odvolací soud odůvodnění svého rozhodnutí značně zestručnil, plně odkázal na argumentaci soudu I. stupně, zcela se ztotožnil s jeho názory a odvolacím námitkám státního zástupce nepřisvědčil.

5. Velmi obecně pojatou argumentaci odvolacího soudu je nutno označit za nepřesvědčivou a ve výsledku i za zcela nepřezkoumatelnou. Povrchnost této argumentace je zřejmá již z toho, že ve svém předcházejícím usnesení poukázal na řadu aspektů předmětné trestní věci, s nimiž se soud prvního stupně ani v rozsudku ze dne 17. 1. 2022 přesvědčivě nevypořádal. Drtivou většinu odvolacích námitek státního zástupce odvolací soud přešel bez odpovídajícího vypořádání se s nimi s toliko obecnou a nepřiléhavou argumentací, že se jedná o opakování argumentů obžaloby uplatněných před soudem prvního stupně. Odvolací soud nerespektoval, že odvolací námítka státního zástupce obsahovaly zcela konkrétní výhrady proti závěrům prvoinstančního soudu, pročež nebylo možné takto formulované námítka přejít bez jejich přezkoumatelného vypořádání ze strany odvolacího soudu. Jeho postoj k odvolací argumentaci státního zástupce je zarážející o to víc, že v předchozích usneseních se tento soud opakovaně přiklonil k odvolací argumentaci státního zástupce, přičemž dokonce v jeho usnesení ze dne 2. 6. 2021 sp. zn. 5 To 93/2021 byly formulované závěry označeny za „nesporný fakt“. Změnu svého náhledu na okolnosti případu odvolací soud prakticky vůbec neodůvodnil, v čemž lze opětovně spatřovat nepřezkoumatelnost nyní napadeného usnesení. Odvolací soud také sice zmínil, že státní zástupce uplatnil námítka, které mimo jiné směřovaly na „*neprovedení dostatečného množství důkazů soudem I. stupně*“, ale v této souvislosti se například již nevyjádřil k argumentaci soudu prvního stupně na str. 99 a 100 rozsudku ze dne 17. 1. 2022, že písemná sdělení E. ze dnů 11. 12. 2015 a 10. 2. 2016 nelze hodnotit jako „řádny důkaz“, ač v odvolání státní zástupce namítal, že se jedná o písemné odpovědi právnické osoby na dožádání policejního orgánu ve smyslu § 8 odst. 1 trestního řádu, které představují procesně použitelné listinné důkazy, jež jako takové mohly a měly být soudem hodnoceny. Výše uvedené pak ve svém souhrnu implikuje, že v projednávané věci je dán dovolací důvod ve smyslu **§ 265b odst. 1 písm. m) trestního řádu**, neboť odvolací soud neprovedl řádný přezkum odvolacích námitek státního zástupce a zamítl řádný opravný prostředek proti rozsudku uvedenému v § 265a odst. 2 písm. b) trestního řádu, v důsledku čehož nezjistil, že byly v předcházejícím řízení dány důvody dovolání uvedené v § 265b odst. 1 písm. g) a h) trestního řádu. V kontextu způsobu odůvodnění napadeného usnesení Městského soudu v Praze těžiště dovolací argumentace logicky směřuje vůči skutkovým a právním závěrům rozsudku soudu prvního stupně ze dne 17. 1. 2022.

6. Protože soud prvního stupně v odůvodnění zprošťujícího rozsudku ze dne 17. 1. 2022 věnuje nadměrnou pozornost spíše méně podstatným částem skutkového děje (např. okolnostem, jež se týkají úprav materiálu předkládaného na jednání dozorčí rady E. z dubna 2010) a naopak jiným rozhodným skutkovým zjištěním, jež jsou určující pro naplnění znaků skutkové podstaty trestného činu, je věnována o poznání menší pozornost (např. skutečností, z nichž vyplývala upozornění na pojistná rizika předmětného obchodního případu, především v období po zasedání dozorčí rady E. z června 2010 a před zasedáním představenstva E. dne 25. 8. 2010), je důvod stručně shrnout, co bylo podstatou skutku, jenž byl obviněným kladen za vinu. Obvinění jako členové představenstva a vedoucí zaměstnanci E. měli povinnost opatřovat majetek E. (jednat s péčí řádného hospodáře) vyplývající z příslušných ustanovení obchodního zákoníku, zákoníku práce a stanov E. Obvinění však řádně a s plnou odpovědností vyplývající z jejich funkcí nereflektovali informace o rizicích předmětného obchodního případu, zejména informace o nedostatku vlastních finančních zdrojů investora a jeho akcionářů,

o nedostatečných podkladech pro dokončení analýzy projektu či o negativním vývoji trhu s cementem ve Vietnamské socialistické republice, a pojistný příslib dozorčí radě doporučili schválit. Ovšem s tím, že projekt bude po splnění stanovených odkládacích podmínek (jež zahrnovaly mj. požadavek na vložení dodatečných vlastních prostředků investora a předložení podkladů pro dokončení analýzy projektu) splňovat předpoklady pro splácení úvěru. Po schválení pojistného příslibu dozorčí radou uzavřeli za E. smlouvu o příslibu pojištění s financující bankou. Obvinění byli z titulů svých funkcí účastni na sjednávání předmětného obchodního případu, byli si vědomi existence a obsahu odkládacích podmínek stanovených dozorčí radou E. a taktéž si museli být vědomi důvodnosti těchto požadavků dozorčí rady. Obvinění si museli být vědomi i toho, že cílem dozorčí radou stanovených odkládacích podmínek bylo především snížení pojistných rizik předmětného obchodního případu na takovou úroveň, která by umožnila uzavřít pojistnou smlouvu. Z odkládacích podmínek stanovených dozorčí radou E. (dále též jen „DR E.“), pro obviněné závazných, ale nebyl splněn zejména požadavek na dostatečné vlastní zdroje dlužníka a v rozporu s pojistným rozhodnutím a vnitřním předpisem E. nebyla dokončena analýza projektu. Současně splnění odkládacích podmínek nebylo ani adekvátním způsobem nahrazeno jinými zajišťovacími instrumenty, v důsledku čehož nebyla eliminována již dříve dobře identifikovaná pojistná rizika obchodního případu. Obvinění současně měli informace o nedostatečných zárukách za vložení dalších vlastních zdrojů dlužníka v průběhu realizace projektu, o pochybnostech ohledně vymahatelnosti sjednaných zástavních práv a o trvající špatné situaci na trhu s cementem ve Vietnamu, přesto však (jako členové představenstva) souhlasili s tím, že stanovené odkládací podmínky byly splněny. Obviněný Ing. P. o tom bez uvedení podrobností informoval dozorčí radu E., načež následně obvinění za E. přes zjevné nesplnění odkládacích podmínek s financující bankou uzavřeli pojistnou smlouvu. Z pojištěného úvěru bylo následně vyčerpáno celkem 30.169.555,72 EUR, avšak dlužník neuhradil žádnou ze stanovených splátek. V příčinné souvislosti s jednáním obviněných, k němuž vůbec neměli přistoupit, vznikl následek popsáný shora ve skutkové větě obžalobou vytýkaného skutku, přičemž obvinění vzhledem ke všem jim známým informacím o rizicích obchodního případu a svým znalostem si takový následek museli dokázat představit jako možný, tedy byli se způsobením uvedené škody přinejmenším srozuměni.

III.

7. Naplnění dovolacího důvodu podle **§ 265b odst. 1 písm. g) trestního řádu** spočívá především v závěru prvoinstančního soudu, který se promítá do podstatné části odůvodnění rozsudku a lze jej shrnout tak, že původně DR E. stanovené odkládací podmínky byly nahrazeny jinými, silnějšími zajišťovacími instrumenty a staly se obsoletními.¹ S tímto skutkovým závěrem nelze souhlasit, neboť je ve zjevném rozporu s obsahem provedených důkazů. Z provedeného dokazování nutno dovodit naopak závěr, že pro posouzení věci podstatné odkládací podmínky stanovené DR E. fakticky nahrazeny nebyly, bylo pouze upuštěno od vyžadování jejich splnění bez dalšího.

---

¹ Srov. např. bod 56 odůvodnění rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17. 1. 2022 sp. zn. 8 T 40/2017.

8. Hlavním důvodem vzniku pojistné události byla nesporně nedostatečná kapitálová vybavenost dlužníka, který si na úhradu akontace musel půjčit od vietnamské státní banky Bank f. I. a. D. of Vietnam (dále jen „BIDV“). Na nedostatečnou kapitálovou vybavenost dlužníka jako na jedno z rizik obchodního případu bylo opakovaně a dlouhodobě upozorňováno mj. ze strany úseku řízení rizik E. Riziko spojené s nedostatečnou kapitálovou vybaveností dlužníka mělo být ošetřeno odkládacími podmínkami, pokud by došlo k jejich splnění. Přestože to ze strany BIDV nebylo oficiálně potvrzeno, je z provedených důkazů² zřejmé, že důvodem nespuštění spolufinancování BIDV bylo nesplácení úvěru či úvěrů ze strany akcionářů P. S. C. J. S. C. (dále jen „P. S.“), které si vzali za účelem úhrady akontace, protože neměli dostatečné vlastní prostředky. Pokud by byla dokončena analýza obchodního případu, včetně analýzy finančních poměrů akcionářů P. S., a byly by k ní předloženy všechny požadované podklady v potřebné kvalitě, byla by tato skutečnost včas zjištěna. Jak vyplývá z listinných důkazů, relevantní bylo mj. zjištění, z jakých finančních zdrojů byla ekvita dlužníkem složena, což nebylo možné ověřit. Pokud by bylo zjištěno, že si akcionáři P. S. na složení ekvity vzali úvěr od BIDV, mělo by to nepochybně velký význam, protože by bylo zřejmé, že jejich vlastní zdroje byly nedostatečné a že jsou zatíženi dalším úvěrem. Tvrzení soudu, že „*Ovšem jedna z odkládacích podmínek bylo právě navýšení částky, která musela být složena, vzhledem k uvedenému muselo dojít k uvedené půjčce*“,³ výše uvedené závěry nijak nevyvrací, protože smyslem požadavku na navýšení akontace bylo, aby dlužník do projektu vložil více vlastních prostředků, nikoli prostředky cizí z dalšího úvěru. Pokud by také bylo trváno na skutečném splnění další odkládací podmínky, kterou stanovila DR E., a to pozitivního analytického zhodnocení společnosti C. L. S. C. Ltd. (dále jen „C. L. S.“) jako ručitele za vložení dalších finančních prostředků, nemohlo by opět dojít k uzavření pojištění, natož k následné situaci, že zajišťovací instituty jsou z velké části fakticky bez hodnoty. Podle provedených listinných důkazů analytické zhodnocení této společnosti rozhodně nebylo pozitivní, jak ze strany E., tak ze strany financující P. banky a.s. (dále též „P.“), přičemž podle výpovědi svědkyně Ing. K. zhodnocení ani nemohlo být dokončeno a podle svědka Ing. T. z P. hodnocení bonity této společnosti neprováděli. Tvrzení nalézacího soudu, že tato negativní zhodnocení C. L. S. byla známá členům dozorčí rady,⁴ je v rozporu s výsledky dokazování.

9. Navazující argumentace soudu prvního stupně je v podstatě argumentací v kruhu, neboť nalézací soud dochází k tomu, že odkládací podmínka spočívající v navýšení ekvity, jejímž účelem bylo navýšení vlastních prostředků dlužníka, vedla k nutnosti dlužníka vzít si další úvěr, což by sice bylo možné zjistit při dokončení analýzy, to však nebylo možné vzhledem k nedostatku podkladů, přitom však dílčí závěry analýzy s analýzou KPMG a *support letter* BIDV podle soudu mohly představovat dostatečné množství informací. Tato argumentace závěry obžaloby nevyvrací, neboť soud pomíjí, že související odkládací podmínky stanovené DR E. měly především ošetřit riziko spočívající v nedostatečné kapitálové vybavenosti dlužníka. Nebyl-li dlužník dostatečně kapitálově silný, k uzavření pojištění nemělo dojít, protože související pojistné riziko bylo zjevně zcela neúměrné, přičemž nebylo

---

² Mj. výpovědi svědků Ing. H. a Ing. T.; materiál pro zasedání DR E. ze dne 2. 9. 2014.

³ Str. 131, bod 49 odůvodnění rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17. 1. 2022 sp. zn. 8 T 40/2017.

⁴ Str. 133 nahoře, bod 50 odůvodnění rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17. 1. 2022 sp. zn. 8 T 40/2017.

akceptovatelným způsobem eliminováno (resp. nebylo sníženo na pojistitelnou úroveň). Soud prvního stupně v souladu s obhajobou obviněných zdůraznil význam tzv. *support letter* BIDV. K tomuto dokladu nutno upozornit, že v dokumentu nazvaném „seznam podkladů a požadavků úseku 120 potřebných k dokončení analýzy projektu“, který je zjevně ze srpna 2010,⁵ pracovníci úseku 120 E. mj. uvedli, že z hlediska hodnocení rizik není přijatelný pouhý *support letter* BIDV, pokud dozorčí radou byla jasně schválena bankovní záruka. Obdobně také podle zápisu z jednání mezi E. a P. ze dne 10. 8. 2010, jehož se účastnil i obviněný JUDr. S., krom jiného P. předpokládá, že důvodem, proč BIDV vyjádřila pouze ochotu vystavit *support letter* místo záruky za dodatečný vklad prostředků ze strany společnosti C. L. S., jsou vysoké finanční náklady spojené s vystavením záruky. Obě instituce připustily, že se jedná o výrazně slabší zajišťovací instrument než požadovaná garance. Konečně podle vyjádření odboru 122 E. k rizikům projektu z podkladů předaných do 20. 8. 2010 je *support letter* od BIDV nezávazný a nekonkrétní příslib, který i podle právníků E. naprosto nemůže žádanou bankovní garanci nahradit.

10. Za prokázané je nutno považovat, že ze zajišťovacích institutů stanovených DR E. v pojistném rozhodnutí z června 2010 jich na základě rozhodnutí představenstva, včetně obviněných, řada fakticky požadována nebyla nebo byla významně zmírněna, a to i přes trvající nesouhlas úseku řízení rizik. Úhrada akontace trvala několik let a nebylo dostatečně ověřeno, z jakých zdrojů byla uhrazena, přestože to bylo v podstatě od počátku vyžadováno. Navíc i přes její uhrazení výše vlastních zdrojů dlužníka nikdy nedosahovala od počátku požadovaných 30 % hodnoty projektu. Pokud soud prvního stupně uvedl, že: „*Nepochybně zesílily zajišťovací instituty, takže nelze tvrdit, že neakceptovaly změny, které se od roku 2007 do roku 2010 neakceptovaly. Státní zástupce tvrdil, že řada zajišťovacích institutů požadovaných dozorčí radou v pojistném rozhodnutí nebyla požadována nebo byla významně zmírněna podle obžaloby navíc přes nesouhlas úseku rizik. Takové tvrzení se ovšem neopírá o provedené důkazy...*“,⁶ pak z provedeného dokazování, konkrétně i z níže uvedených listinných důkazů, jejichž hodnocením se soud řádně nezabýval, vyplývá přesný opak.

11. Soud také akceptoval část obhajoby obviněných spočívající v tvrzení, že E. nenesla tzv. dokumentační riziko. Tvrzení, že zkontrolovat a doložit splnění odkládacích podmínek bylo povinností žadatele o pojištění P., obecně platí, nicméně v tomto případě je z řady listinných důkazů,⁷ z výpovědí svědků a dokonce i obviněných, zřejmé, že E. toto riziko fakticky převzala. Představenstvo za významného podílu obviněných odkládací podmínky hodnotilo a vyhodnotilo je jako splněné, přestože tomu tak ve skutečnosti nebylo, tedy představenstvo nesplnilo povinnost, kterou mu uložila DR E. Lze například poukázat na to, že dne 6. 9. 2010 obviněný JUDr. S. za E. zaslal P. návrh pojistné smlouvy a vyjádření k plnění odkládacích podmínek, přičemž jí mj. sdělil, že odkládací podmínku spočívající v právu P. k odprodeji 51 % akcií dlužníka při nesplnění podmínek E. považuje za splněnou jejím nahrazením alternativními sankcemi.

---

⁵ Č. I. 2331-2333.

⁶ Str. 133 nahoře, bod 50 odůvodnění rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17. 1. 2022 sp. zn. 8 T 40/2017.

⁷ Především rozhodnutí DR E., rozhodnutí představenstva E. ze dne 25. 8. 2010.

12. Prvoinstanční soud v odůvodnění svého rozsudku zdůrazňuje, že stanovisko úseku řízení rizik E. k projektu nebylo pozitivní, ale že neobsahovalo ani jednoznačně negativní závěr. Zřejmě se podle soudu jedná o závěr zásadní vzhledem k jeho častému opakování.⁸ Jednoznačný závěr, ať již pozitivní či negativní, ovšem měla obsahovat až analýza obchodního případu. Tato však vzhledem k nedostatečným podkladům, které předkládala P., nikdy dokončena nebyla. Její dokončení bylo jednou z nutných podmínek stanovených DR E. pro uzavření pojistné smlouvy. Proto je naprosto logické, že úsek řízení rizik E. vzhledem k nedostatku podkladů k projektu kategorické a konečné stanovisko zaujmout nemohl.

13. Nelze se ztotožnit ani s významem, který prvoinstanční soud přikládá opakovaně akcentované politické podpoře. Ve Vietnamu je politická podpora i s ohledem na centrálně plánované hospodářství jistě podstatnou skutečností, přičemž bez ní by projekt obdobného rozsahu patrně nebyl realizovatelný. Ústně deklarovaná a nijak vymahatelná politická podpora projektu byla ovšem ve skutečnosti jediným pozitivem projektu, což se mj. opakovaně promítalo i do průběžných analytických hodnocení obchodního případu. Reálně však nemohla dostatečně sanovat mnohé indikované rizikové faktory projektu. I přes vědomí zmíněné politické podpory projektu DR E. v pojistném rozhodnutí stanovila konkrétní odkládací podmínky, jimiž bylo podmíněno uzavření pojistné smlouvy ve vztahu k danému obchodnímu případu. P. a exportér poněkud neprofesionálně deklarovanou politickou podporu opakovaně používali jako poslední argument, pokud nebyli schopni jinak reagovat na varovná zjištění ohledně závažných rizik projektu. Jestliže ale i obvinění se v dané situaci spoléhali (především) na nevymahatelnou politickou podporu, nelze to považovat za jednání v souladu s péčí řádného hospodáře. Jinak řečeno, deklarovaná politická podpora projektu nemohla eliminovat pojistná rizika, která měly ošetřit DR E. stanovené odkládací podmínky v pojistném rozhodnutí, zvláště za situace, pokud DR E. tyto podmínky stanovila právě i s vědomím politické podpory.⁹

14. K relevantním skutkovým zjištěním nutno zvláště poukázat na listinné důkazy, jejichž komplexní vyhodnocení opomenul nejen odvolací soud, ale i soud prvoinstanční.

15. V souvislosti s úpravami materiálu předkládaného DR E. pro jednání z dubna 2010 je významné, že v průběhu přípravy dokumentu formuloval svědek JUDr. S. konkrétní připomínky, včetně souvisejícího komentáře, které se však do konečného znění dokumentu nepromítly. Každopádně obvinění tak museli být seznámeni s těmito zásadními výhradami k materiálu.

16. Pojistné rozhodnutí ze dne 22. 4. 2010 obsahuje jako odkládací podmínku mj. vložení dalších vlastních zdrojů v rozsahu 20 mil. EUR, jejichž vklad má být zajištěn bonitou vkladatele přijatelného pro Č. i E. po předchozím vyhodnocení jeho finanční situace. Podmínkou bylo také interní analytické zhodnocení vkladatele dalších vlastních zdrojů v rozsahu 20 mil. EUR s pozitivním výsledkem. V rozhodnutí byla také použita formulace, že s ohledem na skutečnost, že dosud nemohla

---

⁸ Např. str. 108 ve vztahu k výpovědi svědkyně Ing. R., str. 124 a 125 rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17. 1. 2022 sp. zn. 8 T 40/2017.

⁹ Politická podpora byla deklarována již na jejím jednání v dubnu 2010 a opakovaně zmiňována v materiálech průběžně hodnotících projekt.

být dokončena analýza, si představenstvo vyhrazuje právo doplnit či pozměnit podmínky pojistného příslibu po obdržení a prostudování všech požadovaných podkladů. Představenstvo navrhlo souhlasit s vystavením příslibu za uvedených podmínek s tím, že mohou být dále doplněny v návaznosti na dokončení analýzy obchodního případu.

17. Podle zápisu ze zasedání představenstva E. ze dne 7. 6. 2010 Ing. Š. mj. požádal, aby do zápisu bylo zaznamenáno, že dosud nemohla být dokončena analýza, a proto si představenstvo vyhrazuje právo doplnit či pozměnit podmínky pojistného příslibu a rovněž zajišťovací instrumenty po obdržení a prostudování všech požadovaných podkladů. Upozornil také na trvalou velmi špatnou finanční situaci dlužníka a poměrně nízké ručení s tím, že po provedení analýzy by měl být případ znovu předložen ke schválení představenstvu. Obviněný JUDr. S. mj. uvedl, že analýza bude dokončena a vstup do smluvního závazku bude podmíněn jejím výsledkem.

18. Ve změně pojistného rozhodnutí ze dne 22. 4. 2010, schválené DR E. dne 24. 6. 2010, bylo uvedeno, že původní odkládací podmínky zůstávají v platnosti i pro novou financující banku P., a to mj. včetně interního analytického zhodnocení společnosti L. C., která bude nahrazena společností C. L. S. coby vkladatelem dalších vlastních zdrojů v rozsahu 20 mil. EUR s pozitivním výsledkem, a požadavku, že financující banka bude mít právo k odprodeji 51 % akcií dlužníka za stanovených podmínek. Další odkládací podmínkou bylo předložení podkladů pro dokončení analýzy projektu. V závěru je opět uvedeno, že podmínky mohou být dále doplněny v návaznosti na dokončení analýzy. Dozorčí rada E. pak zmocnila představenstvo ke sjednání pojistné smlouvy za předpokladu splnění stanovených podmínek.

19. Ve smlouvě o příslibu pojištění ze dne 14. 7. 2010 byly opět zopakovány požadavky na interní analytické zhodnocení společnosti C. L. S. s pozitivním výsledkem a na předložení podkladů pro dokončení analýzy projektu.

20. Ve sdělení P. pro E. ze dne 16. 7. 2010 je k podmínce pozitivního interního hodnocení společnosti C. L. S. uvedeno, že podle jejich analýzy může mít problém pokrýt případné požadavky. Hodnocení této společnosti ze strany P. tedy zjevně nebylo pozitivní. Dále je zde uvedeno, že požadavek na právo financující banky na odprodej 51 % akcií dlužníka není možné zajistit. Riziko odbytu produkce bylo řešeno ústním potvrzením připravenosti odebírat cement při návštěvě guvernéra provincie a při návštěvě premiéra zástupci E. a P. v květnu 2010, což považují za lepší záruku odbytu než odběratelské smlouvy. V této souvislosti nutno připomenout, že jedním z požadavků úseku řízení rizik bylo již v dubnu 2010 doložení průkazných odběratelských smluv neboli tzv. *off-take* kontraktů a že informace o zajištění odbytu 100 % produkce byla rozhodující přinejmenším pro hlasování svědkyně Mgr. A. V případě P. S. se přitom jednalo o tzv. projektové financování.

21. Podle dokumentu nazvaného „seznam podkladů a požadavků úseku 120 potřebných k dokončení analýzy projektu“ pracovníci úseku rizik E. mj. urgovali předložení zhodnocení společnosti C. L. S. s tím, že z hlediska hodnocení rizik není přijatelný pouhý *support letter* BIDV. Jak E., tak i P. tuto společnost hodnotí jako nedostatečně bonitní, o čemž členové DR E. v rozporu s tvrzením nalézacího soudu nikdy informováni nebyli. Dále žádali podrobnější vysvětlení, jaká opatření P. navrhuje, když „nepřikládá kontraktům velkou váhu“, údaje o odběratelích jsou nulové kvality a situace na trhu s cementem je alarmující. Další, již výše zmíněný dokument

E. nazvaný „vyjádření úseku 120 k plnění odkládacích podmínek k 30. 7. 2010“ obsahoval mj. rekapitulaci změn zajištění s tím, že řada zajišťovacích instrumentů byla vypuštěna bez náhrady, případně výrazně změkčena, zmíněny byly také pochybnosti o možnosti realizace zástavních práv.

22. V dopisu JUDr. S. pro P. ze dne 5. 8. 2010, který v kopii obdržel mj. obviněný JUDr. S., bylo deklarováno, že je v souladu s požadavkem DR E. nutné před uzavřením pojistné smlouvy dokončit analýzu projektu. Z hlediska posouzení rizik považují za stěžejní mj. bonitu zahraničního investora a dostatečně vysoký podíl jeho vlastních zdrojů, prokazatelně vynaložených na projekt, a to ve výši 30 %, přičemž tato podmínka není uspokojivě naplněna. Ze zápisu z jednání ze dne 10. 8. 2010 mezi P. a E. je mj. patrné, jak P. v řadě ohledů argumentovala pouze ústně deklarovanou politickou podporou projektu, to samé je zřejmé také ze zkráceného záznamu z jednání E. s analytiky P. ze dne 17. 8. 2010, kde jsou jako hlavní rizika zopakována především nízká ekvita a situace na trhu s cementem. Totéž je mj. zřejmé i z konceptu dopisu úseku řízení rizik E. pro společnost I. s datem 18. 8. 2010, z něhož je také patrné, že ještě dne 18. 8. 2010, tedy týden před rozhodujícím jednáním představenstva E., rozhodně nebylo stanovisko úseku řízení rizik k projektu pozitivní.

23. Z dopisu P. pro E. ze dne 19. 8. 2010 je mj. zřejmé, které požadavky E. nebyly a nebudou splněny, zejména pokud jde o vlastní zdroje dlužníka a zajištění odbytu, a že P. žádá E. o schválení pojištění za daného stavu. Vyjádření úseku řízení rizik k plnění odkládacích podmínek k 24. 8. 2010 pak na základě tohoto dopisu P. především shrnuje, které zásadní odkládací podmínky nejsou a nebudou splněny, a je z něho nepochybně zřejmé, že v době rozhodujícího jednání představenstva bylo stanovisko úseku řízení rizik vyloženě negativní.

24. „Vyjádření odboru 122 k rizikům zahraničního projektu P. S. z podkladů předaných do 20. 8. 2010“ shrnuje všechny výhrady úseku řízení rizik a dokládá jeho stanovisko ke splnění podmínek stanovených DR E. Jeho obsah také odpovídá výpovědím svědků Ing. R., Ing. K. a Ing. M. Je zde mj. uvedeno, že byla požadována ekvita ve výši 30 % hodnoty projektu, což je 46,4 mil. EUR, za vkládání měl ručit bonitní zahraniční subjekt. Dosavadní hodnota ekvity neodpovídá požadavku 30 % hodnoty projektu, je jen 18 %. Ke společnosti C. L. S. je mj. zmíněno, že celkově hodnotí její bonitu a finanční stabilitu s ohledem na rozsah případu stejně jako P. negativně. Dále je zde mj. konstatováno, že P. opírá schopnost splácení úvěru zhruba 100 mil. EUR poprvé v historii E. pouze o politickou podporu. V závěru je uvedeno, že není možné vyslovit doporučující stanovisko, ani podle pojištěného projekt nemá žádná pozitiva kromě ústně deklarované podpory.

25. Dle zápisu z rozhodujícího zasedání představenstva E. dne 25. 8. 2010 zasedání zahájil obviněný Ing. P. s tím, že představenstvo bylo svoláno k vyhodnocení splnění odkládacích podmínek. Obviněný Ing. P. konkrétně konstatoval, že se jedná o velmi atraktivní projekt s privilegovanými investory a zajištěným zdrojem surovin i odbytem. I z tohoto zápisu je tedy zřejmé, že i obviněný Ing. P. předmětný velmi rizikový projekt rozhodně podporoval, přičemž jím uvedené skutečnosti reality neodpovídaly. V následné diskusi členové představenstva podle zápisu vyhodnotili jednotlivé odkládací podmínky a konstatovali, že jsou splněné.

26. Z výše uvedených skutečností, především dokumentů úseku řízení rizik, přitom je zřejmé, že všechny odkládací podmínky stanovené DR E. rozhodně splněny nebyly.

Přílohu zápisu tvořil dokument obsahující manažerské hodnocení projektu a jeho rizik, na kterém JUDr. S. podle vlastní výpovědi uvedl poznámku „schváleno představenstvem 25. 8. 2010 v 9,00“. Je v něm mj. uvedeno, že jednou z klíčových otázek byl požadavek na ekvitu ve výši 30 % hodnoty projektu. V příslibu pojištění bylo požadováno, aby za vkládání zdrojů ručil bonitní zahraniční subjekt, mezi investory se však neobjevil nový prokazatelně bonitní sponzor, akcionářská struktura zůstává rozdrobena a její subjekty se nezdají dostatečně silné na projekt tohoto rozsahu. Ke společnosti C. L. S. je mj. zmíněno, že její finanční síla je v relaci s nabízeným ručením nedostatečná. Z připojené tabulky pak vyplývá, které podmínky stanovené DR E. měly být zcela splněny a které byly splněny pouze částečně s tím, že mělo být přijato dílčí náhradní řešení.

27. Telefaxovou zprávou pro P., podepsanou obviněným JUDr. S., s datem 2. 9. 2010, která ale byla odeslána až dne 6. 9. 2010, E. sděluje, že stanovená a dříve diskutovaná podmínka spočívající v právu PPF k odprodeji 51 % akcií dlužníka byla podle názoru E. splněna, neboť jak vyplývá z dopisu P. ze dne 3. 9. 2010, byly do úvěrové, resp. zajišťovací dokumentace zahrnuty alternativní sankce za nesplnění povinnosti akcionářů, resp. dlužníka. Zmíněným dopisem ze dne 3. 9. 2010 P. sdělila, že požadavek na doplnění opce na prodej 51 % akcií konzultovali a její doplnění nebylo akceptováno. Ve sdělení ze dne 11. 12. 2015 E. k plnění odkládacích podmínek uvedla, že P. dne 16. 7. 2010 ohlásila, že některé podmínky nemohou být splněny, což E. výše uvedenou telefaxovou zprávou ze dne 2. 9. 2010 vzala na vědomí, předtím představenstvo dne 25. 8. 2010 na základě dostupných podkladů vyhodnotilo jednotlivé odkládací podmínky a konstatovalo, že jsou splněné. Interní hodnocení společnosti C. L. S. bylo provedeno ve zkrácené podobě se závěrem, že není dostatečně bonitní. Analýza obchodního případu nemohla být nikdy dokončena, neboť nebyly k dispozici požadované podklady.

28. Z tohoto, byť jen stručného, shrnutí obsahu vybraných podstatných listinných důkazů je zřejmý jejich zcela určující význam pro zjištění skutkového stavu. Při porovnání se závěry obou soudů je však nutno konstatovat, že soudy výše uvedené listinné důkazy řádně nereflektovaly ve svých skutkových závěrech. Zarážející je to především ve vztahu k odvolacímu soudu, neboť ten ve svém usnesení ze dne 2. 6. 2021 sp. zn. 5 To 93/2021 formuloval některé vcelku konkrétní závěry, které se však do pozdějšího řízení důsledně nepromítají, přestože k zásadnímu posunu v dokazování v navazujícím řízení nedošlo. V dané souvislosti lze z předchozího usnesení odvolacího soudu citovat: *„Oba obžalovaní byli nejen z titulů svých funkcí členů statutárního orgánu obchodní společnosti od počátku sjednávání této smlouvy účastni, byli si vědomi existence a obsahu odkládacích podmínek dozorčí rady E. a taktéž si zjevně museli být vědomi důvodnosti těchto požadavků dozorčí rady, bez kterých lze jen těžko posuzovat rizikovost uzavření předmětné pojistné smlouvy. Právě na tyto okolnosti je potřeba aplikovat posouzení, zda obžalovaní jednali se zákonem uloženou péčí řádného hospodáře, či nikoli. Z provedených důkazů se odvolacímu soudu jeví jako nesporný fakt, že obžalovaní věděli, že interní analýza případu nebyla dokončena, taktéž věděli o tom, že nedošlo k navýšení kapitálové účasti investora, a věděli i o tom, že nedošlo ke splnění požadavku, že financující banka bude mít právo k odprodeji 51 % akcií dlužníka v případě, že nedojde ke splnění stanovených podmínek.“*

29. Uvedené jednoznačně nasvědčuje tomu, že později formulovaná rozhodná skutková zjištění v rozsudku prvoinstančního soudu ze dne 17. 1. 2022

a v navazujícím usnesení soudu odvolacího jsou ve zjevném rozporu s obsahem provedených důkazů, pokud odvolací soud po pouze dílčím doplnění dokazování hodnotí rozhodná skutková zjištění podstatně odlišným způsobem, ačkoli z jeho strany nebyl posun v rozhodných skutkových zjištěních ani přezkoumatelně odůvodněn.

30. Nelze akceptovat ani tvrzení prvoinstančního soudu,¹⁰ které odvolací soud v napadeném rozhodnutí nikterak nerevidoval, že písemná sdělení E. z 11. 12. 2015 a 10. 2. 2016 nelze hodnotit jako „řádný důkaz“. Jedná se o písemné odpovědi právnické osoby na dožádání policejního orgánu ve smyslu § 8 odst. 1 trestního řádu, které představují procesně použitelné listinné důkazy, které měly být soudem hodnoceny, ale zůstaly nalézacím soudem fakticky opomenuty.

IV.

31. Naplnění dovolacího důvodu podle **§ 265b odst. 1 písm. h) trestního řádu** je spatřováno v chybném posouzení otázky, zda obvinění porušili povinnost opatrovat majetek E., resp. zda jednali v souladu s péčí řádného hospodáře tak, jak to jejich postavení členů představenstva a vedoucích zaměstnanců E. vyžadovalo především s odkazem na § 194 odst. 5 obchodního zákoníku, § 301 písm. d) a § 302 písm. g) zákoníku práce a § 15 odst. 1 stanov E.

32. Soudy svoji pozornost z významné části upřely na úsek skutkového děje, který souvisel s úpravami materiálu pro jednání dozorčí rady E. dne 22. 4. 2010.¹¹ Tento je však pouze částí předmětného skutku, která spíše dokresluje další, trestněprávně podstatnější částí skutku, který byl obviněným kladen za vinu. Těmi se soudy dostatečně nezabývaly. Prvoinstanční soud v odůvodnění svého rozsudku neposuzoval jednání obviněných jako celek plynoucí od počátku přípravy materiálů až po uzavření předmětné pojistné smlouvy, která E. zavázala k povinnosti hradit škodu ve výši několika desítek milionů Euro. Odůvodnění tohoto rozsudku vyznívá nekoncentrovaně, postrádá ucelenější logickou linii a mnohdy je i nekonzistentní, přičemž soud zjevně postupně doplňoval do původního textu argumentaci v návaznosti na opakované rozhodování soudu odvolacího. Napadené rozhodnutí odvolacího soudu je prakticky nepřezkoumatelné, jak již bylo uvedeno. Pro odpovídající hmotně právní posouzení vytýkaného skutku je přitom podstatné vyhodnocení všech částí skutkového děje v jeho komplexnosti. Těžiště trestněprávní podstaty skutku totiž spočívá zjednodušeně uvedeno v tom, že obvinění, vědomi si důvodnosti a významu odkládacích podmínek stanovených v pojistném rozhodnutí DR E. a s vědomím toho, že tyto všechny nebyly splněny (požadavek na vložení dalších vlastních zdrojů dlužníka v rozsahu 20 mil. EUR, který byl nahrazen ručením společnosti C. L. S., jejíž analytické zhodnocení ze strany E. i P. ale nebylo pozitivní; požadavek na právo financující banky k odprodeji 51 % akcií dlužníka v případě, že nedojde ke splnění stanovených podmínek; požadavek na předložení podkladů pro dokončení analýzy, která v důsledku toho nebyla nikdy dokončena), a při znalosti informací o nedostatečných vlastních zdrojích dlužníka, nedostatečných zárukách za vložení dalších vlastních zdrojů v průběhu realizace projektu, pochybnostech ohledně vymahatelnosti sjednaných zástavních práv

¹⁰ Str. 99 a 100 rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17. 1. 2022 sp. zn. 8 T 40/2017.

¹¹ Srov. např. str. 103, bod 38 rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17. 1. 2022 sp. zn. 8 T 40/2017.

a o špatné situaci na trhu s cementem ve Vietnamu, spoléhali pouze na ústně deklarovanou politickou podporu projektu ze strany představitelů Vietnamské socialistické republiky. Obvinění i přes vědomí výše uvedených skutečností porušili povinnost opatrovat majetek E., když nepostupovali s péčí řádného hospodáře, jak vyžadovalo jejich postavení. Neučinili kroky k eliminaci pojistných rizik spojených s obchodním případem P. S., netrvali na splnění odkládacích podmínek stanovených v pojistném rozhodnutí DR E. a akceptovali dílčí nahrazení některých odkládacích podmínek jinými instituty, jež však nebyly způsobilé dosáhnout původního cíle nahrazených odkládacích podmínek. Dostatečně tedy nezajistili ošetření pojistných rizik, nedbali indikované vysoké rizikovosti obchodního případu a identifikovaných pojistných rizik a bez doložení podkladů potřebných pro dokončení analýzy obchodního případu činili kroky vedoucí k uzavření pojistné smlouvy. V rámci zasedání představenstva E. dne 25. 8. 2010 souhlasili s jejím uzavřením a posléze pojistnou smlouvu za E. také bez splnění odkládacích podmínek sami uzavřeli, což následně vedlo ke vzniku škody na straně E. Jednali zaviněně ve formě nepřímého úmyslu.

33. I pokud bychom vyšli z nepřesného závěru soudu I. stupně, že odkládací podmínky stanovené v pojistném rozhodnutí DR E. byly nahrazeny jinými instituty, rovněž i v takovém případě úkolem obviněných bylo, aby posoudili, zda ve spojení s nedokončením interní analýzy obchodního případu bude celkové zajištění projektu dostatečné. Tedy zda byla pojistná rizika eliminována v duchu požadavků, jež vyplývaly z odkládacích podmínek stanovených DR E. Smyslem stanovených odkládacích podmínek bylo eliminování pojistných rizik předmětného obchodního případu, neboť si dozorčí rada E. evidentně uvědomovala vysokou rizikovost předmětného projektu výstavby cementárny v problematickém Vietnamu. V pojistném rozhodnutí DR E. bylo připuštěno případné rozšíření odkládacích podmínek v návaznosti na obdržení a prostudování všech požadovaných podkladů potřebných pro dokončení analýzy obchodního případu. Obvinění byli obeznámeni s odkládacími podmínkami, jež stanovila DR E. Současně si byli vědomi důvodnosti a smyslu těchto požadavků dozorčí rady. Bez splnění stanovených odkládacích podmínek (analýzy obchodního případu) bylo prakticky vyloučeno odpovědně posoudit rizikovost uzavření předmětné pojistné smlouvy.

34. Výše uvedené skutečnosti nutno promítnout do právního posouzení otázky, zda obvinění jednali s péčí řádného hospodáře či nikoli, a to zvláště při vědomí nedokončení analýzy obchodního případu, na niž očividně kladla zvláštní důraz i DR E.¹² Pakliže obvinění netrvali na dokončení analýzy obchodního případu, v důsledku její absence bylo nutno na postup obviněných klást vyšší nároky, neboť jednali s vědomím, že nejsou v rámci rozhodovacího procesu E. k dispozici podklady pro komplexní analytické posouzení daného obchodního případu, a současně se znalostí již identifikovaných pojistných rizik. K uzavření pojistné smlouvy v předmětném vysoce rizikovém obchodním případě přistoupili zjevně na základě neúplných podkladů, což samo o sobě nelze považovat za postup v souladu s péčí řádného hospodáře. Obvinění při vědomí rozhodných skutečností (zejména nedokončení analýzy případu, nesplnění dalších odkládacích podmínek, jež nebyly ani adekvátním způsobem nahrazeny) měli velmi pečlivě a při vší odpovědnosti vyplývající z jejich postavení zvážit a v souladu s péčí řádného hospodáře vyhodnotit, zda podmínky pro uzavření pojistné smlouvy z hlediska

---

¹² Srov. pojistné rozhodnutí DR E. ze dne 22. 4. 2010 a změnu pojistného rozhodnutí ze dne 22. 4. 2010 schválenou DR E. dne 24. 6. 2010.

oprávněných zájmů E. jsou splněny, a případně vyvinout aktivní činnost směřující k dodatečnému ošetření indikovaných pojistných rizik. Obvinění s péčí řádného hospodáře nejednali, neboť si byli vědomi výše zmíněných trestněprávně relevantních skutečností, přesto souhlasili s uzavřením pojistné smlouvy a tuto za E. i podepsali. Následně toto jednání vedlo v příčinné souvislosti ke vzniku trestněprávně relevantního následku na straně E.

35. Dozorčí rada E. sice předmětný obchodní případ považovala za pojistitelný, ale právě až po splnění odkládacích podmínek, které za účelem snížení rizik stanovila. Jde-li o konkrétní rizika předmětného obchodního případu, tak již v analytickém zhodnocení případu P. S. ze strany E. ze dne 9. 4. 2010 bylo jako hlavní riziko projektu zdůrazněno nedostatečné kapitálové vybavení dlužníka, který by měl disponovat vlastními zdroji ve výši alespoň 30 % hodnoty projektu. Konstatováno je dále nedoložení *off-take* kontraktů a převis nabídky cementu nad poptávkou podle všech aktuálních zdrojů. Nejpozději v tomto dokumentu byla identifikována základní rizika a uvedeny základní připomínky k případu, které se potom v řadě analytických materiálů E. v podstatě opakovaly až do podzimu 2010. Dodržení odkládacích podmínek obvinění nezajistili. Nedošlo k požadovanému navýšení kapitálové účasti investora. Dále ač pozitivní analytické zhodnocení společnosti C. L. S. bylo jednou z odkládacích podmínek, které měly být podle pojistného rozhodnutí DR E. splněny, podle výše uvedených listinných materiálů hodnocení této společnosti ze strany P. i E. pozitivní nebylo. Interní hodnocení společnosti C. L. S. ze strany E. bylo provedeno ve zkrácené podobě se závěrem, že není dostatečně bonitní. Nebyl splněn požadavek na právo financující banky k odprodeji 51 % akcií dlužníka v případě, že nedojde ke splnění stanovených podmínek, ani požadavek na předložení podkladů pro dokončení analýzy. Přes tyto přetrvávající výhrady, s nimiž bylo představenstvo E. včetně obviněných seznámeno nejpozději dne 19. 4. 2010, představenstvo v srpnu 2010 za aktivní účasti obviněných překvapivě rozhodlo, že odkládací podmínky splněny byly.

36. Prvoinstanční soud, s nímž se v napadeném rozhodnutí bezezbytku identifikoval i soud odvolací, vycházel v právním vyhodnocení věci z dílčích nesprávných závěrů. Uvedl-li například, že: *„Je pravdou, že by bylo vhodné zjistit, z čeho bylo zajištěno složení ekvity, avšak nebylo zjištěno, že taková povinnost pro kohokoli z jakéhokoli vnitřního předpisu vyplývala.“*, pak tato povinnost fakticky vyplývala představenstvu z pojistného rozhodnutí schváleného DR E., jež předpokládalo dokončení analýzy obchodního případu, včetně ověření kapitálové vybavenosti dlužníka a jeho akcionářů. Soud také nesprávně konstatoval, že v projednávané věci šlo o souhrn okolností, nešťastně nastavených kontrolních mechanismů, které ve svém souhrnu zapříčinily poskytnutí pojištění, jež vyústilo v pojistnou událost.¹³ Soud zde zjevně pominul, že na významnou rizikovitost předmětného obchodního případu bylo v průběhu doby opakovaně poukazováno a jednotlivá pojistná rizika byla identifikována, přičemž dokonce byly formulovány odkládací podmínky, jež měly ošetřit rizikovitost daného obchodního případu. Pojistná rizika případu bylo možno jednoduše eliminovat tím, že by obvinění plně reflektovali písemná vyjádření úseku řízení rizik a trvali na splnění odkládacích podmínek, především na dokončení analýzy obchodního případu.

---

¹³ Str. 137, bod 38 rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17. 1. 2022 sp. zn. 8 T 40/2017.

37. Nesprávné uchopení věci ilustruje i závěr prvoinstančního soudu, že: „*Je pravdou, že zajišťovací instrumenty se ukázaly jako nevhodné pro toto teritorium. Soud však nezjistil, že by to bylo vinou obžalovaných, že by jim tato skutečnost, že nelze uplatnit takové zajišťovací instrumenty v dané zemi, byla známá.*“ Pochybnosti ohledně vymahatelnosti poskytnutých zajišťovacích instrumentů totiž byly v interních materiálech E. zmíněny,¹⁴ a právě proto měli obvinění trvat na splnění všech odkládacích podmínek, zvláště na dokončení analýzy obchodního případu a v kontextu závěrů takové analýzy opětovně posoudit pojistitelnost daného obchodního případu. Takový postup by odpovídal péči řádného hospodáře.

38. Soudy přehlédly význam předmětné analýzy obchodního případu, na niž byl kladen zjevný důraz zejména v pojistném rozhodnutí DR E., ve znění změny pojistného rozhodnutí ze dne 22. 4. 2010 schválené DR E. dne 24. 6. 2010. Nepromítly ji do právního vyhodnocení, zda postup obviněných, kteří netrvali na jejím dokončení před podpisem pojistné smlouvy, byl v souladu s péčí řádného hospodáře, přestože soudy vzaly za prokázané, že analýza nebyla ze strany E. dokončena. Analýza obchodního případu by nepochybně umožnila komplexně vyhodnotit pojistná rizika, přičemž tato analýza měla být podle DR E. podstatným podkladem pro konečné rozhodnutí o pojistitelnosti daného obchodního případu. Pojistné rozhodnutí DR E. předpokládalo, že pojistný příslib bude vystaven za podmínek uvedených v pojistném rozhodnutí, avšak s výhradou, že tyto podmínky mohou být dále doplněny v návaznosti na obdržení a prostudování všech požadovaných podkladů potřebných pro dokončení analýzy obchodního případu, což bylo mj. v souladu s tehdejší návrhem představenstva E. Obdobně i ve změně pojistného rozhodnutí se odrážela podmínka předložení podkladů pro dokončení analýzy projektu. Lze například zmínit, že svědkyně Ing. R. zjevně kladla důraz na dokončení analýzy rizik, přičemž si ze své praxe nepamatovala jiný případ, který by byl pojištěn, aniž by byla dokončena analýza rizik.¹⁵ Přitom veškeré požadované podklady potřebné pro dokončení analýzy obchodního případu nebyly E. ani předloženy, protože také nemohla být dokončena příslušnými odbory E. předmětná analýza. Lze shrnout, že pokud obvinění netrvali na dokončení analýzy obchodního případu, pak se nemohou oprávněně dovolávat ani toho, že rozhodovali na podkladě úplných a komplexních podkladů, což by odpovídalo odpovědnému přístupu u indikovaného vysoce rizikového obchodního případu.

39. Prvoinstanční soud rovněž mylně klade důraz na to, že: „*nebylo však prokázáno, že by obžalovaní jakkoli manipulovali s podklady k rozhodnutí o schválení pojištění*“. Trestněprávní podstata skutku i s ohledem na v obžalobě užitou právní kvalifikaci (zločin porušení povinnosti při správě cizího majetku podle § 220 odst. 1, 3 trestního zákoníku) a formulaci skutku ve skutkové větě spočívá v kvalitativně odlišném jednání, jak bylo uvedeno výše, nikoli v uvádění jiného v omyl.

---

¹⁴ Např. dokument E. „vyjádření úseku 120 k plnění odkládacích podmínek k 30. 7. 2010“ zmiňoval mj. pochybnosti o možnosti realizace zástavních práv; dle interního sdělení E. ze dne 6. 8. 2010, č.l. 6090-6091, vzhledem k pochybnostem ohledně vymahatelnosti zástav, kde je BIDV jako tzv. *security agent*, na základě vyjádření vietnamské právní kanceláře YKVN „lze dovodit, že odkládací podmínky uzavření pojištění dosud nebyly zcela splněny“ kvůli pochybnostem o zástavách ve prospěch zahraničního subjektu; popř. interní sdělení E. ze dne 20. 8. 2010, č. l. 6089, obsahovalo vyjádření k *support letter* BIDV pro společnost Cuu Long Steel.

¹⁵ Str. 33 rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17. 1. 2022 sp. zn. 8 T 40/2017.

40. V návaznosti na argumentaci prvoinstančního soudu¹⁶ lze zdůraznit, že obviněným není kladeno za vinu, že by zavinili neúspěch předmětného projektu, ale to, že vzhledem k jim známým mimořádným rizikům projektu a nedostatečnému ošetření známých pojistných rizik nebyly splněny podmínky pro uzavření pojistné smlouvy, protože obvinění neměli rozhodnout o pojištění obchodního případu. Ohradit se je nutno i vůči poznámce soudu, že je snadné věc hodnotit „*ex post*“, když je znám výsledek, protože vůbec nereflexuje, že k pojistné události vedla rizika, na která pracovníci úseku řízení rizik E. opakovaně upozorňovali *před* uzavřením pojistné smlouvy.

41. Pokud obvinění rozhodovali u takto rizikového případu s vědomím indikace řady rizikových faktorů na základě neúplných informací (nebyly k dispozici např. podklady potřebné pro dokončení analýzy projektu), pak museli být minimálně srozuměni s tím, že svým jednáním mohou porušit zájem chráněný zákonem. Ostatně specialisté E. opakovaně identifikovali možná rizika předmětného obchodního případu, avšak pro nedostatek podkladů nebylo možné analýzu obchodního případu dokončit, v důsledku čehož nemohly být kvalifikovaně a komplexně vyhodnoceny jeho rizikové faktory, což sekundárně znamená, že nemohlo být kvalifikovaně posouzeno ani to, zda byly identifikované rizikové faktory dostatečně ošetřeny zajišťovacími instituty, jež by splňovaly mj. předpoklad vymahatelnosti. V neposlední řadě nebyly prokazatelně splněny ani veškeré odkládací podmínky stanovené DR E. Obvinění tak jednáním, jež zakládá jejich trestní odpovědnost, nepostupovali s péčí řádného hospodáře, když ve svém postupu odpovídajícím způsobem nereflexovali opakovaná upozornění na závažná rizika obchodního případu, v důsledku čehož pak E. nesla v podstatě veškeré následky neúspěchu projektu ve formě pojistného plnění.

42. Za uvedené situace nelze považovat v obžalobě popsaný postup obviněných za souladný s péčí řádného hospodáře, neboť bylo upuštěno od dokončení analýzy obchodního případu a od vyžadování splnění důvodně stanovených odkládacích podmínek, přičemž bylo spoléháno na ústně deklarovanou politickou podporu projektu ze strany představitelů Vietnamské socialistické republiky. Nastíněný postup obviněných se vymyká odpovědnému přístupu, který by bylo možno považovat za postup v souladu s péčí řádného hospodáře. Obvinění nedbali indikovaných rizikových faktorů, v důsledku čehož nebyla dostatečně eliminována známá pojistná rizika. Toho si byli obvinění dobře vědomi, přesto jednali způsobem, který vyústil ve vznik trestněprávně relevantní škody na straně E. Lze snad doplnit, že pokud obvinění přistoupili na to, že některé odkládací podmínky stanovené DR E. budou nahrazeny jinými zajišťovacími instituty, pak měli trvat na tom, že takováto „substituce“ bude řádně a všestranně analyzována příslušnými specializovanými odbory E., a to zvláště v tom směru, zda je náhradní zajištění akceptovatelné optikou toho, zda v dostatečné míře (srovnatelné s podmínkami, jež stanovila DR E.) potlačuje identifikovaná pojistná rizika obchodního případu (ekonomické a obchodní hledisko) a zda jsou náhradní zajišťovací instrumenty mj. i právně vymahatelné (právní hledisko).

43. Hlavním důvodem vzniku pojistné události byla nedostatečná kapitálová vybavenost dlužníka, který si musel půjčit od BIDV na úhradu akontace. Na nedostatečnou kapitálovou vybavenost dlužníka jako na jedno z významných rizik předmětného obchodního případu bylo opakovaně a dlouhodobě upozorňováno mj.

---

¹⁶ Str. 129, bod 47 rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17. 1. 2022 sp. zn. 8 T 40/2017.

ze strany úseku řízení rizik E. Riziko spojené s nedostatečnou kapitálovou vybaveností dlužníka mělo být ošetřeno právě odkládacími podmínkami.

44. V předmětném případě šlo o projektové financování, s nímž jsou spojeny specifické rizikové faktory, což samo o sobě vyžadovalo potřebu obezřetného přístupu k projektu. Vzhledem k tomu bylo důvodné klást důraz i na ověření vývoje trhu s cementem ve Vietnamu a na průkazné doložení *off-take* kontraktů. Na uvedeném trhu v předmětné době již nebyla velká mezera mezi nabídkou a poptávkou ve prospěch poptávky, proto nebylo možné ignorovat, že odbyt budoucí produkce cementárny nebyl nijak závazně zajištěn, nadto že investor byl kapitálově slabý. Skutečnost, že se jednalo o tzv. projektové financování, podtrhuje vysokou rizikovitost daného pojistného případu, což bylo reflektováno i ze strany DR E. v pojistném rozhodnutí. To v souvislosti s dalšími indikovanými rizikovými faktory, včetně rizikovitosti samotného regionu, v němž měl být projekt realizován, a v kontextu výše pojišťovaného úvěru, kladlo bez diskuse vysoké nároky na schvalovací procesy E. I z tohoto úhlu pohledu by péči řádného hospodáře odpovídalo, aby obvinění odpovědně reflektovali veškeré požadavky DR E. a rozhodovací proces podpořili mj. trváním na dokončení analýzy obchodního případu a komplexně ošetřili známá relevantní pojistná rizika daného obchodního případu. Pakliže nebylo možno dostát podmínkám, jež stanovila DR E., a dostatečně ošetřit pojistná rizika daného obchodního případu, stal by se daný obchodní případ nepojistitelným, eventuálně by v situaci mimořádně vysokého rizika mohl být aplikován např. postup v duchu § 9 písm. m) a § 11 odst. 1 písm. h) stanov E. a obchodní případ předložen valné hromadě E. Nastíněným způsobem však obvinění nepostupovali, pročež lze mít za to, že jejich postup nebyl v souladu s péčí řádného hospodáře.

45. Chybnému uchopení podstaty trestní věci ze strany soudů nasvědčuje i konstatování, že: *„Navíc má soud za to, že i pokud by byl obchodní případ vysloveně na hraně a bylo by bývalo vhodnější nedoporučit obchodní případ dozorcí radě ke schválení, musel by soud považovat tuto skutečnost spíše za nekompetentnost obžalovaných a to by podle názoru soudu stejně nezakládalo jejich trestní odpovědnost.“*¹⁷ Zůstalo zde zcela opomenuto, že pokud obvinění nedisponovali příslušnou odborností v určitých dílčích aspektech obchodního případu, měli příslušné podklady opatřit od osob odborně zdatných. Současně je tím implikováno, že obvinění měli o to více dbát na výstupy úseku řízení rizik E., jež opakovaně poukazovaly na pojistná rizika obchodního případu. Nekompetentnost obviněných je omlouvat nemůže. Koneckonců i prvoinstanční soud uvedl, že: *„Požadavek péče řádného hospodáře vyžaduje dále aktivní přístup k plnění povinností s tím, že nedostatek znalostí potřebných k výkonu funkce nebo nedostatek času pro jejich uplatnění není omluvitelným důvodem pro nevynaložení péče řádného hospodáře.“*¹⁸ což se však již reálně do právních úvah soudů nepromítlo.

46. Soudy nesprávně zdůvodnily zprošťující výrok i po subjektivní stránce. V dané souvislosti soud I. stupně mj. uvedl, že: *„...se v případě trestného činu porušení povinností při správě cizího majetku jedná o úmyslnou trestnou činnost, je nutno obžalovaným navíc nutno prokázat, že měli v úmyslu takový výsledek, jaký nastal, nebo v případě nepřímého úmyslu, že mohli takový výsledek předpokládat. Je sice pravdou, že někteří svědci tvrdí, že takový výsledek bylo možno předpokládat.“*

¹⁷ Str. 130, bod 48 rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17. 1. 2022 sp. zn. 8 T 40/2017.

¹⁸ Str. 129, bod 47 rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17. 1. 2022 sp. zn. 8 T 40/2017.

*Je však nutno poukázat třebas na skutečnost, že hlavně takový výsledek předpokládali svědci z úseku řízení rizik, kteří právě pracují v E. hlavně proto, aby všechna rizika vyhledali, upozornili na ně a mohlo se v rozhodnutí pokud možno riziko eliminovat, nebo co nejlépe snížit.*¹⁹ Z citované pasáže je patrné, že soudy plně nereflektovaly trestněprávní podstatu skutku. Zavinění ve formě nepřímého úmyslu ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku je spatřováno v tom, že obvinění v rozporu s povinností jednat v souladu s péčí řádného hospodáře náležitě nepromítli do svého jednání opakovaná upozornění na významná rizika předmětného obchodního případu, přičemž shora popsaným způsobem jednali s vědomím jeho vysoké rizikovosti. Přitom měli při svém rozhodování podklady k tomu, aby mohli posoudit, zda skutečně byly splněny veškeré podmínky stanovené DR E. v pojistném rozhodnutí. Je zjevné, že při svém rozhodování obvinění znali rizika obchodního případu a věděli, že se nijak nesnížila, že zajišťovací instituty nebyly posíleny, ale naopak. Například netrvali na dokončení analýzy obchodního případu a ani na splnění odkládacích podmínek. Přes výše uvedené však souhlasili s tím, že odkládací podmínky byly splněny, čímž fakticky došlo k tomu, že E. převzala od PPF dokumentační riziko a bylo umožněno následné poskytnutí úvěru. Obvinění museli být srozuměni s tím, že svým jednáním mohou porušit zájem chráněný zákonem. Obvinění si současně vzhledem ke všem jim známým informacím o rizicích obchodního případu a svým znalostem trestněprávně relevantní následek museli dokázat představit jako možný.

47. Lze tak shrnout, že skutková zjištění soudu prvního stupně o podstatě jednání obviněných, jež jsou určující pro naplnění znaků trestného činu, byla učiněna ve zjevném rozporu s obsahem provedených důkazů a jeho zprošťující výrok je zároveň založen na nesprávném právním posouzení skutku a jiném nesprávném hmotně právním posouzení. Tím nalézací soud své rozhodnutí zatížil vadou ve smyslu uplatněných dovolacích důvodů podle § 265b odst. 1 písm. g) a h) trestního řádu. Odvolací Městský soud v Praze následně odstranění těchto vad nezajistil, třebaže k tomu měl na podkladě podaného odvolání státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze vytvořeny procesní podmínky, a toto odvolání nesprávně zamítl jako nedůvodné. Tím své rozhodnutí zatížil vadou ve smyslu uplatněného dovolacího důvodu podle § 265b odst. 1 písm. m) trestního řádu v jeho druhé alternativě.

S ohledem na popsané skutečnosti

navrhuji,

aby Nejvyšší soud v neveřejném zasedání, k jehož konání může přistoupit podle § 265r odst. 1 písm. b) trestního řádu:

1. podle § 265k odst. 1, 2 trestního řádu za podmínky uvedené v § 265p odst. 1 trestního řádu zrušil napadené usnesení Městského soudu v Praze ze dne 14. 9. 2022 sp. zn. 5 To 164/2022, dále zrušil i jemu předcházející rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17. 1. 2022 sp. zn. 8 T 40/2017, jakož i všechna další rozhodnutí na zrušená rozhodnutí obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu,

---

¹⁹ Str. 136, bod 54 rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 17. 1. 2022 sp. zn. 8 T 40/2017.

2. a dále postupoval podle § 265l odst. 1 trestního řádu a přikázal Obvodnímu soudu pro Prahu 1, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.

Pokud by Nejvyšší soud shledal, že v posuzované věci je nutno rozhodnout jiným než navrhovaným způsobem, vyjadřuji i pro tento případ souhlas s projednáním věci v neveřejném zasedání [§ 265r odst. 1 písm. c) trestního řádu].

Brno 14. prosince 2022

JUDr. Igor Stříž
nejvyšší státní zástupce